

In 'Eurostrand' was het een beetje benauwd, maar dat stond de goede stemming niet in de weg.

Simon van Collem trad op als explicateur en verteller.

Een hoekje van de wintertuin van 'Cocagne' tijdens de Brabantse koffietafel op zondag.

HET NOVA-FESTIVAL

Gevarieerde zaterdag

Daar kwamen ze weer bijeen, de meest enthousiaste amateurfilmers van Nederland, uit Oost en West, Noord en Zuid, om het jaarlijkse NOVA-Festival te vieren, ditmaal op 30 en 31 oktober in Eindhoven. Een NOVA-festival, dat volgens de wens van velen méér dan voorheen in het teken van de amateurfilm stond.

Het feest begon zaterdagmiddag in de foyer van de nieuwe Eindhovense Stadsschouwburg waar de wethouder van Onderwijs, Cultuur en Recreatie, drs. G. van de Kruys vele bezoekers welkom heette, waarna als bijzondere verrassing een rondleiding door dit schitterende gebouw plaatsvond. In de wintertuin van Grand Hotel Cocagne recipieerde hierna het bestuur van de filmclub 'Lumière', welke het festival dit jaar organiseerde, en vervolgens konden de deelnemers in vier verschillende zalen van 'Cocagne' films gaan bekijken. Films uit de jaarlijkse wedstrijd welke vroeger in de regel aan de festivalgangers niet te zien kwamen, omdat het feestprogramma daartoe geen ruimte liet. Van oudsher werd immers alleen op zondagmiddag een selectie uit de bekroonde films geprojecteerd, een selectie welke vanwege de beschikbare tijd het dozijf meestal niet te boven ging. Alleen op het in 1962 gehouden congres in Gieten, dat door District Noord georganiseerd werd, werden ook op zaterdagmiddag 'en marge' van het feest wat films geprojecteerd, maar nu in Eindhoven was het voor het eerst een echt programmapunt. En de vier zaaltjes zaten doorlopend vol! En zo kwam het ook dat de gesprekken na afloop voornamelijk aan film gewijd waren. Het was een goed begin van een goed congres.

Het vervolg vond plaats in het restaurant van het 'Eurostrand' te Westhoven bij Valkenswaard, waarheen de congresgangers in drie bussen —

die tijdens de rit schommelden van het jolijt — vervoerd werden. Een congres in het najaar (zoals u weet vond het voorheen altijd in de mei-maand plaats) houdt in dat het vroeg donker is: onder de koude windvlagen maakte het 'Eurostrand', zwak verlicht door een enkele lantaarn, een wat Paul Vlaanderen-achtige indruk, maar binnen waar lange gedekte tafels naar een klein dansvloertje leidden, was de stemming er al gauw weer in. Terwijl de aanzittenden vóór het diner begon zéér ruimschoots gelegenheid kregen zich van spiritualiën te voorzien, taptten NOVA-voorzitter Vet en projectiechef Van Burkom enkele moppen die tot gevolg hadden dat 's maandags met spoed een reparatieploeg moest aanrukken om de scheuren in de muren van het restaurant te dichten.

Tussen de gangen van het diner werd gedanst op de tonen van het voortreffelijke orkest 'The Dixie Gamblers' en verder trad de welbekende Simon van Collem met veel succes op als verteller en explicateur bij twee films uit het Nederlands Filmmuseum, 'Mijntje en Trijntje, het verschrikkelijke avontuur van twee Zeeuwse maagden in Zandvoort' en de Engelse evergreen 'Tell me if it hurts', de schrikbarende belevenissen van een man bij de tandarts. Vooral de laatste film ging erin als koek omdat, zo men weet, van de twee amateurfilmers er minstens één tandarts is. Uiteindelijk kwam iedereen weer in Eindhoven, naar ons de daaropvolgende morgen verteld werd.

'Portrait of Lydia'

Op zondagmorgen werd in de filmzaal van 'Cocagne' een klein programma van UNICA-films vertoond. Hieronder bevond zich de meestbekroonde en meestbesproken amateurfilm van de laatste twee jaar, nl. 'Portrait of Lydia' van John Straiton uit Canada, welke op

IN EINDHOVEN

veler verzoek zelfs twee keer gedraaid werd. 'Portrait of Lydia' kwam in een heel merkwaardige techniek tot stand: door het ontstaan van tekeningen via de enkelbeeldtechniek op te nemen. De artist voegt een lijn toe aan zijn tekening en de camera neemt van die lijn 1 of 2 beeldjes op. Zo ziet men als het ware de tekeningen 'vanzelf' ontstaan en dat is op zichzelf al een heel boeiend gezicht. (Wij hebben deze techniek ook toegepast gezien in verschillende films van de Utrechtse cineast Rens Groot en ook in fragmenten van de film 'Gekooid' van Leo Hofman, welke dit jaar met de

'Smalfilm-prijs' voor de beste fotografie bekroond werd.) In 'Portrait of Lydia' transformeert de maker voortdurend een gereedgekomen tekening in een geheel nieuwe en zo is de film een wonder van overgangen geworden. Voeg daarbij de verrassende kleurentoepassing én het feit dat de maker van de film blijk geeft een bijzonder knap tekenaar te zijn, dan ligt het voor de hand dat alleen al hierom — om de vorm en de techniek dus — een uitzonderlijke film ontstond. Het is echter de inhoud van deze film waardoor men bij het zien ervan onmiddellijk begrijpt dat 'Portrait of Lydia'

Beeld uit 'Portrait of Lydia'.

Eindelijk lukte het ons 'kringen' in 'wandelgangen' (uitdrukkingen van onze parlementaire redacteur) vast te leggen. Na de zondagmorgenvoorstelling in 'Cocagne'.

internationaal zo veel aandacht trekt. 'Lydia' is een meisje op de grens van de volwassenheid en de maker van haar filmische 'portret' toont in zijn getekende film al haar gedachten, dromen, dagdromen, visioenen, verlangens en angsten, waarbij hij aan die op erotisch gebied de meeste plaats inruimt. En dit portret tekende hij dan bijzonder delicaat en gevoelig, zó dat de film óók op de Zuid-Europese festivals zonder gemor van deze of gene zijde het hoogst bekroond werd. Ook het ovationele applaus in Eindhoven getuigde van een oprechte bewondering voor een amateur die tot zo'n prachtige film in staat is.

Tijdens de op deze ochtendvoorstelling volgende goede en gezellige Brabantse koffietafel in de wintertuin van 'Cocagne' kwamen, zoals dat heet, de tongen los en het zal niet in de laatste plaats over 'Portrait of Lydia' gegaan zijn.

Feestprojectie

Het hoogtepunt van een NOVA-congres is altijd de prijsuitreiking en de vertoning van een gedeelte van de bekroonde films op zondagmiddag. In Eindhoven gebeurde dat in de grote, nogal ongezellige zaal van 'Het Wapen van Eindhoven' aan de Wal.

Voorzitter Vet, gesecondeerd door secretaris Jan Dekker, overhandigde tussen de projecties door, met een persoonlijk woord aan elke prijswinnaar apart, de verschillende eretekenen.

De projectie geschiedde met de 8 mm NOVA-Bauer-projector en met een 16 mm Bauer-projector en een 16 mm Siemens-projector. Het geluid werd ten gehore gebracht via een Uher Stereo Royal recorder. Het parelscherm dat de NOVA tegenwoordig gebruikt is drie meter breed. Hoe deskundig het NOVA-projectieteam, bestaande uit de heren

Een groep 'eervol vermelden' op het podium.

Van Burkom, Ebeling, Hintzbergen, Vecht en Teeuw, ook geacht mag worden te zijn — hetzelfde team verzorgde vorig jaar op fantastisch goede wijze de UNICA-festivalprojectie in Amsterdam, waarover men in UNICA-kringen nóg niet uitgepraat is — op deze zondagmiddag in Eindhoven wilde het niet al te best vlotten. Het leek wel of bijna elke film een valse start had waardoor men weer opnieuw moest beginnen, om het even of het

bestond uit de heren J. Vet (voorzitter), J. v.d. Vlekkert (Max Arab), J. Wiegel, J. Steenkist, H. Beversluis en W. v.d. Knoop. Als jurysecretaris trad op de heer D. Overduin. De officiële juryrapporten nemen wij dit jaar niet in Smalfilm op. De nu volgende bespreking van de op zondagmiddag in Eindhoven vertoonde films komt van de hand van uw verslaggever Veenhuysen.

8 of 16 mm films betroffen. Nu was ons medegedeeld dat de spanning in deze zaal 208 volt i.p.v. 220 volt bedroeg (en dat in de stad waar je vanzelf aan elektriciteit denkt!). Daarom willen wij niets zeggen van de duidelijk merkbare verminderde lichtopbrengst (al stond de lamp in een der 16 mm projectoren niet goed gecentreerd). Ach, eigenlijk willen wij ook niets aanmerken op die valse starts, het is nu eenmaal een berucht verschijnsel in de smalfilmerij en het komt door al die verschillende losse bandsystemen. Maar wij hopen wel dat goed magnetisch geluid óp de film nu ook eindelijk voor 8 mm mogelijk wordt; de super-8 biedt ditaangaande goede perspectieven. Want een haperende projectie is niet bevorderlijk voor de 'image' van de amateurfilm.

Van het aangekondigde programma van 15 films vielen er twee af, één wegens een organisatorisch foutje van het NOVA-bestuur. Helaas was dat uitgerekend de 9,5 mm film 'Goeie Morgen' van de heer E. W. Tietjens uit Drachten. En de 9,5 mm beweging voélt zich al zo in de hoek waar de klappen vallen. Nu hééft een talentvol iemand, die toevallig op 9,5 filmt een film welke ten overstaan van een groot publiek vertoond zou worden en nu is er vergeten te bellen — de wereld is vervuld van tragiek...

Rest nog te vermelden dat de jury voor de Nationale Wedstrijd dit jaar

De drie eerste prijswinnaars:
A. J. Leydeckers, J. Harmsma en Th. Jansen.

De heer Th. Jansen neemt verrast de
'Nationale Wisselprijs' in ontvangst.

Dick Boer reikte de 'Smalfilm-prijs' voor de beste fotografie uit aan de heer L. Hofman te Amsterdam voor zijn film 'Gekoid'.

Mevrouw I. M. Brusse-Dute reikte de ‚ir. W. Brusse-Wisselprijs‘ voor de best geklasseerde 8 mm film uit aan de heren H. Fliervoet en J. H. Fokker te Nijmegen voor hun film ‚Meer Licht‘, De ‚Emile Brumsteede-Wisselprijs‘ voor de meest progressieve film werd door de jury dit jaar niet toegekend.